

LA PASSIÓ

Realidad de un valer histórico, teatral y de ambientación, es «La Passió de Girona», que volvi6 al escenario del Teatro Municipal de la capital, el día 6 de Marzo, para ser presentada ininterrumpidamente durante todos los días festivos de la presente Cuaresma.

De su escenificación nos sorprendieron unos cuadros nuevos, o los arreglos de otros, en los cuales se ponen de manifiesto la inquietud y espíritu de quienes llevan el peso de las representaciones, cabiendo destacar a Joaquín Plá Dalmau, autor de los bocetos y figurines de la escenografía y vestuario, y asimismo de la luminotecnica, que con nuevos efectos de ciclorama, logra efectos insospechados en muchos momentos, en especial en la Santa Cena, cuadro resuelto con simplicidad aparente, pero de una belleza y atractivo que sugestiona.

«La Passió de Girona», original de Narciso J. Arag6 y José M.ª Capella, está dirigida por Martín Boada Vila, quien con mano maestra sabe mover a más de cien personajes, con justeza y precisión, pese a los diversos matices humanos de cada uno de ellos. El asesoramiento religioso es del Muy Il.º Dr. D. José M.ª Taberner.

En el inicio de temporada, el Teatro estuvo lleno a rebosar, y ya se reciben los encargos de localidades, especialmente de toda la provincia gerundense, que siente como propia, esta digna representación del Drama del G6lgota tan documentado y con tanto cuidado puesta en escena.

G. B.

Teatro Municipal - Gerona

Cuaresma de 1.960

**“LA PASSIO DE GIRONA”
(LA LLUM DE LA VERITAT)**

**De Narciso J. Arag6
y José María Capella**

**MAS DE CIEN PERSONAJES
EN ESCENA**

Representaciones:

Días 13, 20, 27 Marzo y 3 y 10 de Abril, a las 5 de la tarde.

Días 19 de Marzo y 15 de Abril a las 4 de la tarde.

Reserve sus localidades al núm. 4.380, los días laborables de 10 a 2.

Segurament creureu, com crec jo, que gairebé totes les anexions de terres que han verificat les nacions en perjudici d'altri han estat causa de guerres o de moviments redemptors. Amb tot, hi ha casos en els que no hi ha hagut la més petita protesta com el de l'illa de Fernando Poo que no la tornarem a Portugal i el de la platja de Sant Pol que se l'ha quedada S'Agaró . . .

Jo, en el mes de Setembre passat vaig fer el mateix . . . Vaig opoderar-me d'unes terres molt més vastes que tot el terme de Sant Feliu i sense consultar ningú i molt menys a la Onu, les vaig agregar al terme municipal de Sant Feliu. Les terres anexionades per la meua omnímoda voluntat són tota la Vall d'Aro, Santa Cristina i Solius. Les vaig conquistar en una curta estona i sense estrèpit de canonades i vessament de sang.

El fet de que jo actués d'invasor i espoliador fou així . . . Uns amics meus anglesos vingueren a passar les vacances a Sant Feliu. Els vaig anar a esperar a Llagostera perquè venien en llur cotxe des de Barcelona. Jo els havia parlat del meu Sant Feliu com d'una vila meravellosa, sense pariona en el món. A Ganx6nia tot era insuperable. Com el sol, la lluna i els estels de Guíxols no hi havia altres sols, llunes ni estels en tot l'Univers . . . El mar . . . ¡Oh, el mar . . . ! Era el llac de Como elevat a la quinta potència i d'un blau tant meravellós que venien pintors a copiarlo i no sabien o no podien, car llur paleta careixia d'aquell color blau mediterrani.

Sobretot les dues filles del matrimoni amic meu, dues bessones rosses com garbes de blat madur, mentre veniem de Llagostera, no feien més que engrandir llurs blaves pupil·les, menjant-se literalment el paisatge. Quan passàrem per davant de Solius —serien entre set i vuit de la tarda— llençaren un crit d'admiració. El sol, a punt d'amagar-se darrera la serralada, transformava el cel en un volcà encés, que llençava torrents d'or. Les vastes pinedes de copes rodones d'un verd fosc a baix i amb una estreta franja de verd tendre al damunt eren veritables meravelles. Semblava un pessebre nadalenc. Entremig de la boscúria atapeïda sorgia la blanca taca d'un casal com un lliri florint entre la gespa. Hi regnava una pau i un silenci corprenedors.

—*Saint Filiu?*— interrogà una de les bessones posant un fort accent al da-

munt de la e convertida en i i extenent l'index vers aquell dau de pedra posat dalt d'un turonet, senyalant la seva presència, i jo vaig mentir amb tota la barra del món.

—*Yes.*

—*Oh! Beautiful . . .!*

A mitja muntada de la costa d'en Pi, al notar en el fons de la muntanya el panorama de la Vall d'Aro estès tot al llarg de l'elefantina çarena de les Garbarres, tornaren a engrandir-se els ulls ençisats i a preguntar-me:

—*Saint Filiu?*— fent sempre sonar aquell accent damunt de la i, i jo vaig tornar a mentir..

—*Yes.*

Per segona vegada jo mentia anexionant a Sant Feliu unes terres i pobles que tenien nom propi i amo. Si en lloc d'entrar a Sant Feliu tot dreturer anem a donar la volta i entrem per la carretera de Palamós i al arribar al joïell de S'Agaró les bessones em diuen:

—*¿Saint Filiu?*

jo hauria mentit per tercera vegada com Sant Pere i al ensems venjant-me de l'anexió del nostre Sant Pol per S'Agaró, com vegí en una tenda, anunciant unes postals amb la vista de la platja de Sant Pol, i un carrat de cartró on amb lletres de mig pam hi havia escrit «S'Agaró» i al dessota «Playa de San Pol».

Tres dies estigueren els meus amics a Sant Feliu. Jo crec que només dormien tres o quatre hores diaries. Visitàrem àdhuc, a peu, aquella romàntica ruïna que en diem «Sant Amans», anàrem a Canyet, al Remei, a Pedralta sense oblidar Romanyà . . . Tot era sempre «*Saint Filiu . . .*»

La setmana passada m'han escrit des de Torquay. on hi viuen i em diuen que l'any vinent tornarán a Ganx6nia en caravana Ja s'han compromès setze famílies que componen 64 persones —38 dones i 26 homes— i creuen que arribarán a doblar el nombre. Tots tenen cotxe . . .

Penso anar a rebre-los a Figueres i dur-los a San Feliu, via Palamós —Platja d'Aro— S'Agaró, i quan haurem aplegat a Ganx6nia jo hauré anexionat al meu poble tot el terreny des de Sant Antoni o Sant Jordi, y recuperat, de pas, aquella platja nostra de Sant Pol. I tot es farà sense tronar de canonades ni vessament de sang.

¡Saint Filiu for ever!

FORTIM